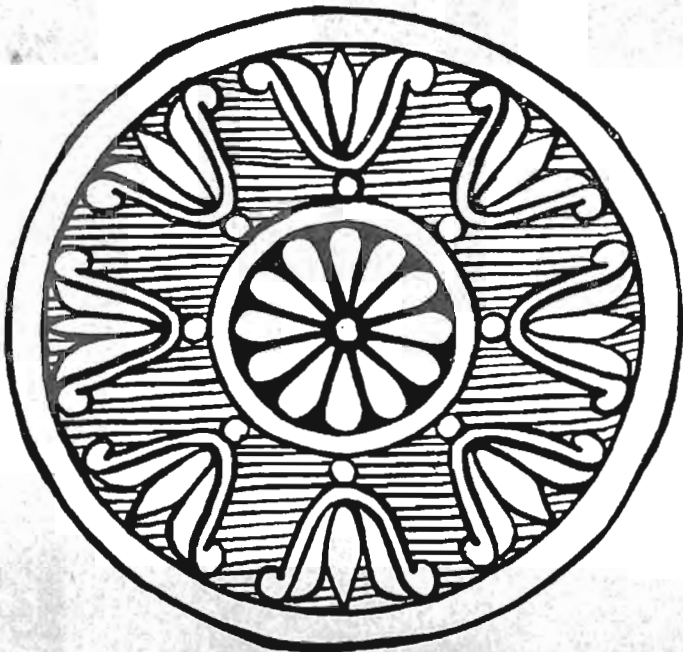
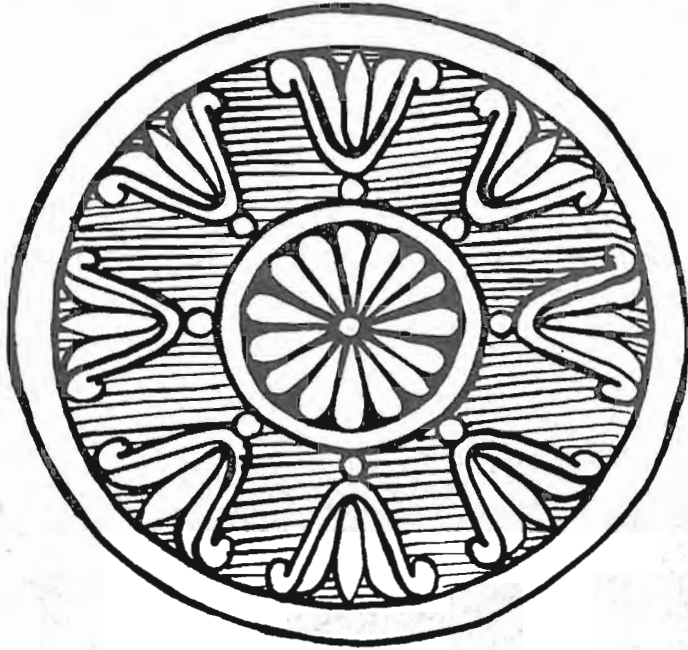

BOLIV

LEP
K

NR.

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt U bij ons in voorraad.
Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL O B R E C H T

A.J.M. v.d. WAART

Willemsparkweg 74
telefoon: 79.02.33 Amsterdam - Zuid

**I
N
S
T
I
T
U
T**

ANNO
1913

C H O E V E R S

EENJARIGE BEROEPSOPLEIDINGEN:

SECRETARESSE, ASS.-SECRETARESSE, RECEPTIONISTE,
STENOTYPISTE. (EUROPEES SECRETARESSE: 2 JAAR)

DIVERSE CURSUSSEN:

MODERNE TALEN (BEGINNERS, GEVORDERDEN;
HANDELSCORRESPONDENTIE, CONVERSATIE)
STENO, TYPEN, BOEKHOUDEN, M. B. A., MIDDENSTAND, ETC.

Vraagt prospectus - Adviezen zonder verplichting

VAN BAERLESTRAAT 11-13 TELEF 72 31 28 - 72 71 56 AMSTERDAM-Z.

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

48, CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM

De leverancier van het
PIUS X schooltenue !!

TELEFOON 79 67 57

bolwerk

OFFICIEEL SCHOOLORGaan VAN HET PIUS X - LYCEUM

EINDREDAKTIE:

piet jonkergouw
leo plasman

REDAKTIE:

karin brian
jos koning
gerard williams
andré polfliet

SPORTREDAKTIE:

ronny zegenpfenning
adri de jong

TEKENSTAF:

ine bosma
ton frederiks
theo van lent

MENTOREN:

dr. j. van loenen
pater rurup (?)
drs. siewe (?)

9e jaargang nr. 6
maart 1967

redactioneel

Om misverstand te voorkomen: in tegenstelling tot andere berichten gaat de tentoonstelling die in de paasvakantie op het Pius X lyceum 'geplanned' was, wèl door !!!

Er komen wel vragen binnen over het plaatsen van "Beat"-artikel'tjes. Als je er iets voor voelt zo'n artikel'tje te leveren, deel dit dan even mee aan de eindredactie.

We krijgen geregeld copy binnen, die geschreven is onder een schuilnaam; hoewel er voor ons geen reden is om zo'n stukje niet te plaatsen, zouden wij wel graag op de hoogte zijn van de naam van de auteur, die maar al te vaak ontbreekt.

Deze keer geen toto en geen top-tien; wat u wel vindt zijn 'brieven van lezers', artikelen van verschillende strekking, gedichten, enige kritiek en - slechts één bladzijde - actie = - reactie, waarmee we in dit nummer dus zuinig met de politiek zijn omgesprongen (de verkiezingen zijn intussen trouwens ook achter de rug).

Wij wensen iedereen tenslotte een fijne paasvakantie, waarin wij alvast zullen piekeren over het volgende BOLWERK.

redactie

NACHT VIEL 28 DODEN

Amsterdam, 28 jan. (van een onzer verslaggevers). In de nacht van vrijdag op zaterdag is een menigte kerkgangers in de Vondelkerk te Amsterdam-West bedolven geraakt onder het puin van het kerkdak, dat onder een loodzware last is bezweken.

Geleerden hebben dit als volgt weten te verklaren:

"In de afgelopen jaren zijn al verscheidene woestijn- en poolexpedities door de nacht overvallen. Steeds ontstond er een hevige strijd, waarbij de desbetreffende expeditie echter het loodje moest leggen. Door al deze loodjes is de nacht zo zwaar geworden, dat deze bij stormschtig weer naar beneden is gevallen," aldus prof. dr. H. E. N. Driksen, hoogleraar in de astronomie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

l. w. 3a

TWEEDE KAMER VERDRONKEN . . .

(van onze correspondent) l. w. 3a

Den Haag, 10 febr. - Hedenmorgen is de gehele Tweede Kamer door een fout in de accoustische installatie aan het Binnenhof te Den Haag verdronken. Het begon aldus: De geachte Minister van Verkeer en Waterstaat bracht de kwestie-Europoort ter tafel en sneed het probleem van de uitdieping van de Nieuwe Waterweg aan. Toen hij echter te diep sneed, bezweek de tafel onder zijn zware last (condoleancekaarten svp zenden aan: Eurekrak N. V., Karthuizerstr. Amsterdam), zodat de zeer geachte Minister gedwongen werd uit het blote hoofd verder te gaan. Hij deed dit echter onder zo'n grote woordenvloed, dat de gehele kamer in het debad is verdronken. (Condoleancekaarten s. v. p. zenden aan Ministerie van Verkeer en Waterstaat, afd. Verdronken Voorwerpen, Den Haag). Bedoelde minister wordt in het gehele land gezocht. Een ieder die inlichtingen kan verstrekken, wordt verzocht zich telef. in verbinding te stellen met de Zeden- en Waterpolitie te 's-Gravenhage.

BRIEVEN VAN LEZERS

In deze rubriek eerst een schrijven van een onbekende grootheid.

Aan de redactie van Bolwerk.

Allereerst zou ik willen vragen waarom er op brieven van lezers altijd een leuk antwoord wordt gegeven. Want uiteindelijk draait de redactie er omheen. Bijvoorbeeld: Hans Elbersen uit 2b was van mening, dat Bolwerk waardeloos was. Hierop is een zeer leuk antwoord gegeven. Waarom is dit nodig? Als Bolwerk een goed blad is, laten ze dan ook goede antwoorden geven en er niet omheen draaien. Waarop worden er van die onbegrijpelijke verhalen geschreven waar de 1e en 2e klassers niets van snappen? Waarom altijd maar gedichten? Als Bolwerk probeert een goed blad te zijn laten ze dan ook alles opnemen, wat de lezers schrijven. De slappe dingen worden geplaatst, terwijl andere dingen, waarin de waarheid staat niets geplaatst worden. Bv. als er kritiek op het schoolbestuur is, mag dit niet geplaatst worden. Dit komt door Leo Plasman, die aan censuur doet. En als de 1e of 2e klassers niks durven te schrijven, stel dan een redacteur op die wel durft te schrijven. Dit stuk schrijf ik helemaal niet omdat ik persé redacteur wil zijn, maar alleen wil ik Bolwerk waarschuwen, omdat dit een van de slapste blaadjes is die ik gelezen heb. Ik vind Bolwerk pas goed als dit eens grondig veranderd werd, nl.

1e geen slappe antwoorden geven, maar eerlijk er voor uitkomen en niet 'laf' doen;
2e alles plaatsen en niet bang zijn;

3e begrijpelijke verhalen voor de eerste en tweede klassers.

Verder wil ik nog kritiek leveren op het schoolbestuur, waarop alles hier neerkomt.

Waarom wordt er door het schoolbestuur minder voor de 1e, 2e of 3e klassers van voor de 4e, 5e en 6e klassers gedaan, terwijl alle klassen hetzelfde bedrag betalen? Dit snap ik niet. Zou het schoolbestuur hierop commentaar willen geven?

Eerst iets over de kritiek op het schoolbestuur.

Ik ben het op dit punt volledig met de kritikus eens. Ik zou willen verwijzen naar "Kritiek van een democraat", dat ik net twee dagen voor het binnenkrijgen van deze brief geschreven heb en dat elders in dit nummer staat afgedrukt. Dat ondergetekende censuur uit zou oefenen is leuk bedacht, maar de stukjes worden op plaatsbaarheid getest door de redactie, alleen de kritieken gaan rechtstreeks naar mij, en dat er één kritiek niet geplaatst is, komt niet door mij, maar door . . . dhr. Verhagen (!!!), die het niet geplaatst wilde hebben.

De 'slappe' antwoorden komen alleen maar door de meligheid, die me overvalt onder het lezen van sommige kritieken, maar op een serieuze kritiek zal altijd een serieus antwoord worden gegeven; het is geen kwestie van 'lafheid'. Als we alles zouden plaatsen, zou dit resulteren in óf kritiek van lagere klassen die het niet zouden begrijpen, óf kritiek van de hogere klassen, die het te slap vinden.

Ik dacht wel te mogen zeggen, dat de meeste in BOLWERK verschijnende teksten wel begrepen worden door de lagere klassen, en hou anders ook even rekening met de hogere klassen, die andere wensen hebben dan 1, 2 of 3. Het blad wordt (hopelijk) gelezen door 12-, maar ook door 20-jarigen, en dat niet elk stukje bij een bepaald iemand in de smaak valt, is dan toch echt niet te verwonderen.

L. P.

Geachte eindredakteur L. P., mag ik U er op attent maken dat:

- a) men zich niet moet mengen in persoonlijke aangelegenheden van de schrijvers of schrijfsters, die zo goed zijn een stukje in de kopybus te stoppen, of dit via een andere weg aan Bolwerk leveren; Zeer geachte lezeres A.M. - Ja, dat mag. Wie bedoelt A.M. met 'men' en welke andere weg bedoelt ze ?
- b) indien dat noodgedwongen toch het geval moet zijn, men geen onjuiste conclusies moet trekken en ze vooral niet in een schoolblad moet plaatsen; Ze schijnt mij te bedoelen, het schijnt over Bolwerk nr. 4 pag. 18 te gaan, waarop maar één conclusie is getrokken, en als ze daar aan twijfelt, moet ze maar eens een avondje afspreken.
- c) men ook geen leugens of 'perongelukke vergissingen' neer moet zetten; Alleen kinderen en dronkaards spreken de waarheid.
- d) dat beslist niet grappig is voor de betrokken partijen; Dan moest je indertijd ook maar niet zo heimzinnig doen.
- e) het waarschijnlijk wel vermakelijk wordt geacht door buitenstaanders als u; Lang niet zo vermakelijk als dit stukje.
- f) het daarom jammer is voor eindredakteur L. P., als de waarheid aan het licht komt; Ik vind dit juist hardstikke leuk. Ik lach me rot.
- g) dat natuurlijk toch gebeurt; Niet zonder mijn medeweten.
- h) U daarvoor alleen maar hoeft door te lezen; Ik ben druk bezig . . . niet zo vlug!
- j) U dan zelf kunt zien door wie gedicht en tekening gemaakt zijn; Kunnen we ook wel, maar willen ??
- k) ik nu doorga met uw opmerkingen, d. w. z. de kritiek op uw opmerkingen 4, 5 en 6; Ik ben bijzonder vereerd.
- l) A. M. zich afvraagt waar opmerking 4 op slaat; Evenals de vijf andere opmerkingen: nergens op.
- m) dat het misschien op eindredakteur L. P. slaat; Ssst. dat had je niet moeten verklappen.
- n) het zeker niet op P. R. en A. M. slaat; Dit wordt dan ook niet beweerd.
- o) P. R. en A. M. elkaar wel eens belachelijk (trachten te) maken; Was sich liebt, das neckt sich.
- p) dat echter nog nooit op verschrikkelijke ruzie is uitgelopen; Dat is maar goed ook, want dan zijn de gevolgen niet te overzien.
- q) dat dus nu ook wel niet op een verschrikkelijke ruzie uit zal lopen; Jammer, ik houd wel van bruiloften.
- r) U de plank dus weer helemaal misslaat; Mijn duim doet nog zeer.

s) U dat wel vaker placht te doen;	Vakmanschap is meesterschap.
t) U dat b. v. met opmerking 6 deed;	Dus tóch een bruiloft ?
u) A. M. P. R. nooit een egoïst heeft genoemd;	Maar wel iets anders. Oeioei !!
v) U er dus weer leugenachtige taal uitsloeg;	Zie c.
w) daaruit niet uw goede wil bleek, die U zegt te hebben;	De uitzondering, die de regel bevestigt.
x) U die misschien ook niet hebt;	Arme ik.
y) U dat dan ook maar niet moet schrijven;	Ik zal het nooit meer doen.
z) dat uiterst stom staat.	Gompie!

opmerking:

U wordt vriendelijk verzocht geen stukken weg te laten wegens plaatsgebrek. Ik zou niet durven.

Hoogachtend, A. M.

Verrekte hoogachtend, L.P.

Er zijn naar aanleiding van dit stukje slechts twee conclusies mogelijk, en wel:

- 1) A. M. kent het alfabet bijzonder goed;
- 2) A. M. zoekt ruzie met L. P. Ik hoop, dat het geen verschrikkelijke ruzie wordt.

L. P.

Geachte Redactie,

Wij, als 'nette' Pius-tieners waren zeer gekrenkt door de 'afschuwelijke' vloek die voorkwam op de voorplaat van BOLWERK. Maak er dán G. S. P. (gossiepietje) van, inplaats van G. V. D. (foei !)

Hoogachtend,
drie kuise 2-effertjes.

Naar mijn mening is G. V. D. (eigenlijk G. V. v. D.) : Gereformeerde Vervoerdienst voor Donors) helemaal geen vloek. Overigens ben ik blij, dat de critici het kort houden - al dat uitvoerige gezwets wordt zo vervelend. Laten we het effetjes kuis houden.

In het volgende nummer volgt een samenvatting van de dan hopelijk binnengekomen reacties op de brief van een van de ouderen, uit Bolwerk nr. 4.

Inmiddels verblijf ik met de meeste 'hoogachting'

L. Plasman.

FLADIMIER

Kent U Fladimier niet? Klopt, ik ken hem ook niet. Maar misschien zit hij op een of ander eenzaam eiland en poetst-ie z'n tanden daar.

Fladimier weet ook niet dat wij bestaan. Hij kent alleen Fladimier en dat vindt-ie ook genoeg. Misschien is hij een wild geworden Rus die daar losgelaten is. Misschien is hij wel kommunist! In elk geval is-ie heiden. Maar hij is niet om bang voor te zijn.

Fladimier is een getemde Rus.

Fladimier zit op een eiland en poetst z'n tanden. Hij gooit zijn hoofd achterover en brult met het schuim op z'n tanden naar de zon.

"Hebbumnie!". (Fl. is het Russisch haast verleerd en praat alleen nog maar in telegramstijl) "heb' umnie stop hebbumnie!".

En de zon begrijpt er geen donder van

lucht meewarig

glijdt weg.

Maar Fladimier plonst rustig verder. Hij is eigenlijk barbaars. Verdomd barbaars zelfs.

Ik denk dat hij wel aanspraak mag maken op ontwikkelingshulp. Als de kerk wist dat hij bestond, werd er voor hem gekollekteerd. Er zouden folders rondgestuurd worden met :

"A. s. zondag vastencollecte voor Phladimir, den armen, noodlijdenden stakker". En er zou een foto bij staan van Fladimier in zijn blote bast, of hoogstens in zijn hemd (Fl. heeft wel een ouwe overgeërfde jas, 't is daar verdomd koud, maar die is voor de gelegenheid uit gedaan) en er zou gekollekteerd worden voor een jas voor Fladimier.

En u en ik zouden weer, vervuld van vrome gedachten, een stuiver geven voor de kreperende heiden, die grif opgaat aan sigaren voor de kommissie voor eerlukke vurdeling. En tevreden zouden we naar huis gaan.

Fladimier trekt zich daar niets van aan, hij is nu helemaal high en spuugt op de zon die teruggekomen is en roept "Gossie hebbum stop" Hij trekt aan zijn baard

(Fl. heeft een baard) aan zijn baard en de luchthartige zondaar rent het bos in naar zijn domisielie. Bij een boom met een papiertje "A is een aapje dat eet uit zijn poot" plopt-ie in het zand. Hij gaat niet verder want Fladimir weet niet waar hij woont, dus blijft hij maar hier. "Gossiemiene" roept Fladimier. (Fl. gelooft niet in God!) Gossiemiene -----

Fladimier luistert

ritsel

ritme in

het bos --

Vage visioenen van de andere sekse glijden langs zijn geestesoog. Fladimier heeft nooit vrouwen gezien gehoord gevoeld. Fladimier heeft alleen soms neigingen. Kan hij niets aan doen. Hebben u en ik ook. Maar Fl. heeft alleen maar neigingen.

Nu krabt hij zich op zijn borst, heeft neigingen en kijkt in de verte.
"Komdan" roept Fladimier, "stop zal je pakken". Kijk, dat zijn neigingen. Plotseling
ziet hij een hoofd opduiken. "Komdan" roept Fladimier, loopt hard weg, "zal je pakken".
Na een kwartier (Fl. weet niet wat dat is) durft hij weer op te staan. Loopt naar 't hoofd
en grinnikt.

Hoofd kijkt op en schiet
Fladimier lacht en hoofd schiet stop
Fladimier lacht stop hoofd stop
Fladimier gilt
schreeuwt
valt
weg is Fladimier stop
dat was Fladimier stop
dood is Fladimier stop
Fladimier is ontdekt !
stop
Dag Fladimier
stop stop

jos koning

p.s. dit had geen litteraire waarde !

V O O R X

zijnde verliefd

ogenstralend
schoonheidverblindend
fouten verbloemend
niet denkend
slechts voelend

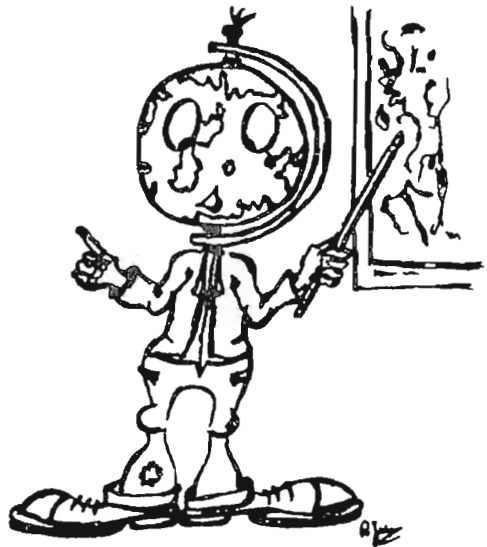
zijn zelfs kapsones
lief

an it a

is het al in Uw brein opgenomen, dat...

- dat er serieus een plaats op een eiland van Sumatra Bagansiapiapi heet ??
- dat in Zuid Nederland Achtmaal een leuk dorp is ?
- dat Bar aan de Côte d'Azur (Riviëra voor de oningewijden) naar vermoedens goed gebouwd is ?
- dat in het Ruhr-gebied heel veel Biggen rondlopen (bewoners van de plaats Bigge) ?
- dat Bosschenhoofd geen hoofd van bossen is, maar een dorp in Zuid Nederland?
- dat Groet niet alleen een werkwoordsvorm, maar ook een eigennaam, behorende aan het dorp Groet, is ?
- dat de Kamloops in Canada in actie is ??
- dat Kilo-mensen, mensen zijn die wonen in het dorp Kilo in Afrika ?
- dat Quimper niet alleen K + wimper is, maar ook een dorp in Frankrijk ?
- dat Warmbad niet alleen een bad, maar ook een Luxemburgs dorp is ?
- dat Wrangel geen Noord- maar een Zuid-Afrikaans dorp is ??
- dat tenslotte Pameungpeuk geen peuk van het merk Pameung, maar een Javaans dorp is ??

Marcel Gazendam 1b

Vraaggesprek met...

Hoe is uw naam?

- Ik hoop niet, dat je het erg vindt, maar dat zeg ik liever niet. Het is namelijk een persoonlijke kwestie.

Wat is uw beroep?

- Dat kan ik helaas niet zeggen : ambtsgeheim!

Men zegt, dat u leraar bent. Is dat zo?

- Ik ben geen ja-klukker, maar ik zeg nooit 'nee'.

Wilt u uw antwoord wat nader verklaren ?

- eh Neen!

Stel, dat u leraar bent. Ik welk vak zou u de jeugd willen onderwijzen ?

- 'k Weet 't niet. Vraag het ze zelf!

Wie?

- De jeugd.

O... In welke vakken blonk u vroeger op school uit ?

- Ik was nooit op school.

Maar de leerplicht dan ?

- Leerplicht ? Daar zal mijn moeder niets van geweten hebben.

Hoe kunt u dan een beroep uitoefenen zonder opleiding ?

- Oefen ik een beroep uit ? Heb ik dat gezegd ?

U kon niet zeggen wèlk : ambtsgeheim. Eh ... Dus u werkt niet?

- Ik weet niet.

Nou ja. Mocht u toevallig leraar zijn, solliciteert u dan a. u. b. niét naar een baan bij Pius X. Wij - arme leerlingen - hebben daar al genoeg te stellen.

Amy

DE TOEKOMST OP ONZE SCHOOL

Om de toekomst duidelijk te maken, moeten we in het verleden duiken. Laten we dit dus maar doen. Plm. 200 jaar geleden was de leraar een dictator in zijn klaslokaal; hij kon er een pak rammel geven of twintig kantjes strafwerk, natuurlijk in het belang van de leerling zelf.

Tegenwoordig is het anders, al meimeren de meeste leraren nog over die goede oude tijd. Nu kunnen ze geen zacht suizebollend klapje geven, of een klein, o heel klein schopje onder de broek. Dit zal zich nog verder ontwikkelen, aangezien we (naar ik heb horen zeggen) in een democratisch land leven.

Eens zullen de leerlingen de baas zijn over de leraren en aangezien ik zelf leerling ben, zal ik deze tijd met vreugde tegemoet zien. Het zal er dan ongeveer zo uit zien:

toneel: leerlingenkamer.

personen: De aanklager, de jury, bestaande uit tien meisjes en twee jongens (de emancipatie is met sprongen vooruit gegaan)
Beklaagde: een leraar-Duits, Herr Verbalen.

Het doek gaat open, de aanklager begint zijn requisitoir: "Ik beschuldig deze leraar van woeker".

Jury: ?????? (leraar plukt zenuwachtig aan zijn baardje)

"Ja", gaat de aanklager dan voort, "hij rekent $2\frac{1}{4}$ fout per punt . . ."

Jury: "Verschrikkelijk, in verhouding tot de andere leraren die $7\frac{1}{2}$ fout per punt rekenen".

Aanklager: "Daarom wil ik de -163 die ik heb, veranderen in -8 (het hoogste punt ooit behaald)"

Jury: "Wij gaan beraadslagen"

Herr Verbalen (met zenuwachtig opwippend baardje): . . . "En wanneer word ik verhoord?"

De juryleden halen hun schouders op en vertrekken naar de leerlingenraadskamer. Even later verraadt gesnurk dat ze 'in vergadering' zijn. Na een uur komen ze weer naar buiten. "Herr Verbalen ist schuldig". Herr Verbalen ist wütend.

Het baardje wipt nog erger.

"Was!" zegt hij verbolgen.

Ja! Hij trok zenuwachtig aan zijn baardje.

Hij was zenuwachtig - hij is schuldig.

Herr Verbalen is met stomheid geslagen. De eis van de aanklager is vervuld - gaat de jury verder.

En het doek valt.

Als het eenmaal zover is wil niemand meer leraar worden. De leerlingen zullen alle privileges weer terug moeten

geven en het lieve leventje begint weer van voren af aan. Dit heet nu 'de kringloop'

- veritas.

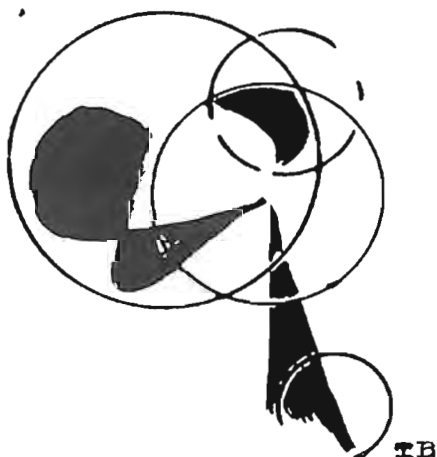
Logica

Aan T. en Y.

We hebben grote ruzie
Om een kleinigheid;
Ons hart is o zo diep gekrenkt
Om die grote kleinigheid.

Toch dromen we van vrede
In alle verre landen
Van vrienden overal,
En wensen we die hele wijde wereld
Eén groot verbroederingsbal.

L. B(janchi)

Wat kan ik zeggen
tegen jou die ik liefheb
Wat is er met mij aan de hand
Ik voel me onzeker
omdat je vandaag zo anders was.
Mij,
verloren schepsel
je liefde niet te geven
misschien zou ik je kunnen vergeten
Maar toch
te klein moment om de tijd te waarschuwen
niet te leven
als eens een puritein
mijn kansen niet verspelen
Jouw, mijn leven saam verdelen
vandaag, jij, zon
morgen schaduwen
beseffen te moeten spelen
al is het spel te duur
om ons te vervelen
Want
ik wacht
ééns zal je komen
en dan zal mijn eenzaamheid
worden verkracht
in onze wereld, onder onze bomen

carla

40 + 25 = FEEST

Zaterdag 25 februari begonnen de feestelijkheden met de gebruikelijke H. Mis in de Pius X - kerk. Om tien over half elf begaven de drie hoogste klassen zich naar het Carthusius Lyceum. Tegen 11 uur arriveerden de genodigden, en tenslotte bleef alleen nog het wachten op de jubilarissen, de heren Slomp en Van Loenen, met, natuurlijk, hun aanhang.

Na enige moeilijkheden met het parkeren van de auto van de heer Slomp, nam de sessie een aanvang.

Na een voortreffelijke toespraak van de rektor, waarin hij de heer v. Loenen concurrentie verweet, en een woord van eerbetoon van de heer Brugge, vertegenwoordiger van de oudervereniging, volgde een aardig stukje pianospel van de heer Bianchi, dat op 'n zeer hoog niveau stond, en waardoor hij meteen een heel stuk in ons aanzien steeg.

Vervolgens kregen we een toespraak van Frank Woltering, die zichtbaar verlegen bleek. (Na deze zin wens ik niet meer aan dit artikelje mee te werken. - A. H.). Hierna een toespraak van Rob Oostenbroek namens de leerlingen.

Toen gaven Erna de Greef en Emmy Krijnen blijk van hun kunnen, door een leuk stukje cabaret weg te geven voor de heer van Loenen.

(Ondertussen kon de heer Slomp nadenken over wat er van hem gezegd zou worden).

Vervolgens kwam de heer Kurris aan het woord, die zijn vaderlijke trots niet kon verbergen en een zeer geestige mop vertelde over de heer Slomp.

Als laatste in de rij van sprekers kwam de heer Mommersteeg aan het woord, die o. a. de hoop uitsprak, dat er nog dit jaar met de bouw van een definitief schoolgebouw zou kunnen worden begonnen.

Tenslotte volgde er een zeer komische sketsj, vooral voor de heer Slomp, waarbij een zekere leraar-Frans, de heer K., haast uit zijn stoel viel van het lachen. Vooral vielen in dit stukje op: G. U., H. S. en J. K.

Na afloop van deze bijzonder geslaagde sessie gingen de genodigden naar de kantine, waar ze een kopje koffie, een glaasje jus d'orange, port of sherry, zoutjes, een koekje en een suikerzakje met suiker kregen aangeboden.

B. K. en M. K.
en gedeeltelijk: A. H.

DE BELEVENISSEN VAN EEN PINGPONGBAL

Mag ik me even voorstellen: ik ben een ping-pongbal van de pingpong vereniging PX B. Ik ben daar nu al twee weken. Al mijn vriendjes (ook pingpongballen uiteraard) zijn mij al ontvallen; zij rusten in vrede. Zelf zal ik het ook niet lang meer maken.

Er is daar namelijk bijv. een roodharig jongetje met sproeten, dat ze achter elkaar naar de pingpong-hemel helpt. Dit is de hemel voor pingpong balletjes, die braaf gepingpong hebben, die niet net op het nippertje over het net glijden of op het uiterste puntje van de tafel komen.

Nee, want dat zijn de zgn. mazzel, jeeetwewel-balletjes.

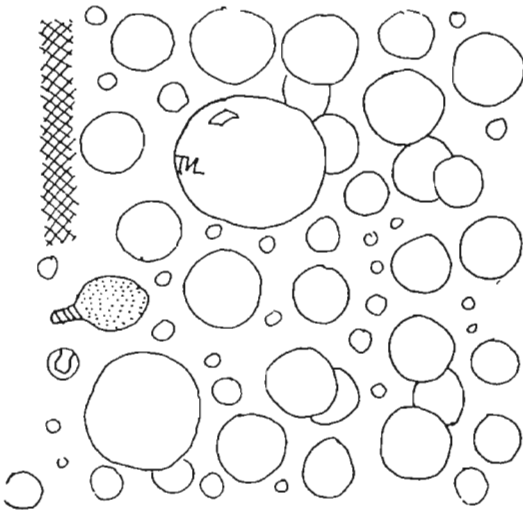
En wij moeten ze daar alleen met het zuiverste karakter hebben.

Om weer op die club terug te komen. Ze zijn daar vreselijk ruw. Je wordt daar onder de voet gelopen of je niets kost, en als je dan kapot bent, laten ze je niet met rust... welnee, dan gaan ze karate doen. Kunst, op zo'n balletje als ik ben.

Toch is het leven als pingpongbal fijn. Je suist daar lekker door de lucht, stuitert licht over de tafel en hoort de verrukte kreten als je iets moois doet. De tafeltennisbatjes zijn tegenwoordig zacht en als ze je eens pijn doen, dan denk je maar aan de pingpong-hemel, waar je later komt. Daar mag je later zelf tafeltennissen (pingpongen) met de jongens die je nu zo ruw behandelen. Nee, er is niets zo mooi en dat je zoveel voldoening schenkt als het leven van een pingpong-bal.

Moraal: zorg altijd goed voor pingpongballen en denk aan later!

veritas

"Als ik hem nu eens deze emmer op zijn hoofd zette?"

K. SPRENGER
58

De geneesheren B & W van het "Permanent van Initiatief Uitgesloten Studenten Gesticht afdeling X, ernstige gevallen" pogen een, initiatief tot ontsnappen nemend patient, tot betere instinkten te brengen.

p. s. Dit is een openlijke oorlogsverklaring aan F, geheel aan F en niemand anders dan F, en een bijvelsbetruiging aan Joris en ander organisierend rapalje van de Paaseientoonstelling.

p. p. s. Dit is gestuntel van (Weet u van wie? Oplossingen kunnen ingezonden worden; onder de goede inzenders wordt een grote prijs uitgeloot).

Vechten om het bezit van

gratis toegangskaarten

Meisje rukt zich los van moeder

Jongen (15) dood bij

Bedelen

vechtpartijtje

Provo's gooien

Auto over de kop klasse apart

rookbommen

Getuigend toneel

Koekoek dient
aanklacht in

„Historische

Toneelspelen is een

Pius X-lyceum speelt

Wilders „Ons stadje”

DE OPVOERING van „Ons stadje” van Thornton Wilder door docenten en leerlingen van het Pius X-lyceum in een uitverkocht Marcanti is een succes geworden.

Regisseur N. Wegbrans bediende zich van een vertaling en bewerking door A. L. de Bleeck-Kist, die de situatie naar een fictief Nederlands plaatsje Olmenden had verplaatst. Hijzelf had de rol van de verteller in dit moeilijk spelbare stuk op zich genomen.

Zoals bekend bij de toneelkenners worden het alledaagse leven in het stadje en het leven in het hiernamaals van zijn bewoners sterk naar elkaar toegetrokken. Dit moet naar schrijvers wens gebeuren zonder gebruik te maken van de traditionele toneelmiddelen als décors en kostuums. Het doen alsof stelt de uitvoerenden dan ook voor speciale problemen. Zij dienen ondermeer te beschikken over bepaalde mimische talenten en een boeiend voorstellingsvermogen. Een en ander bleek bij velen in ruime mate aanwezig te zijn. De vertolking van rollen als Liesbeth en Robert Pitt waren prachtige voorbeelden van doorleefd toneelspel. Dat de regisseur zelf de rol van de Verteller in het spel voor zijn rekening had genomen, bleek in dit geval terecht te zijn.

De moeilijke overgangen kon hij daardoor zelf op de juiste manier doen verlopen. Het samenspel tussen docenten en leerlingen vertoonde een verrassende harmonie, hetgeen een opmerkelijk bijspel bij schooltoneel

Liefdesbekente

Maatscha

Toneeluitvoering, bepalend

Luguber

Tol Bij het graf
opgeheven

wie is er het malst?

ploeg goed op dreef

Buitenmuur ingestort

Jaloerse minnaar
steekt jongen
paraplu in oog

„gebeurtenis”
vluchtig iets

Men stond er bij
nissen’ en keek er naar
opelijk niveau is

Politie wijkt voor twee woestelingen

De ijzeren hand

We modderen maar wat aan

ROMEO en JULIA

Pius X-lyceum gar
goed toneel

Docenten en leerlingen van het Pius X-lyceum waagden zich onder leiding van de heer N. Wegbrans aan 'n opvoering van Thornton Wilders anti-illusionistische toneelspel „Ons Stadje” en wel in de vertaling van A. L. de Blicck-Kist, die de tekst tevens vernederlandste en daarmee de historie van Olmendam weergaf. In dit verre van eenvoudige spel worden de grenzen tussen leven en dood doorbroken en krijgt men het nu en het hiernamaals voorgeschied als met elkander verband houdende realiteiten.

Aan de hand van bij de Chinezen ontdekte pantomimische verbeeldingen schrijft de auteur voor dat in dit spel geen decors en geen requisiten gebruikt mogen worden. Uiteraard vraagt dit van de uitvoerenden, die steeds moeten „doen alsof” een behoorlijke dosis „acteertalent”, vooral ook omdat in Olmendam geen grootse, maar slechts alledaagse gebeurtenissen plaats vinden, die door de regisseur als de verteller op het toneel aan elkaar worden gepraat. De heer Wegbrans deed dit voortreffelijk en wist zijn spelersmateriaal daarbij tot een waarlijk poëtische beleving van de tekst te brengen. Vooral Carin Brian viel als de jonggehuwde en jonggestorven Liesbeth Weber bijzonder op door haar doorleefde tekstzegging, haar spontaneiteit en haar bestudeerde pantomimiek. Frans Bus gaf als Robert Pitt, haar schoolvriend en later haar echtgenoot, goed tegenspel.

Van de acterende docenten noemen wij speciaal mevr. M. Gooskens-Biestaagh als de moeder van Robert om haar beheerste uitbeelding van een liefhebbende echtgenote, terwijl J. Hoving als vader Weber prachtig de trots van zijn dochter uitmakende kranteman was. Maar ook de overige kleinere en grotere rollen vervullende spelers en speelsters droegen 'n een hecht teamverband tot het succes bij.

H. J. W.

Koekoek gaat niet
in hoger beroep

ONS STADJE

Na twee jaar weer eens een serieus toneelstuk: "Ons Stadje".

De heer Wegbrands had ons al van de voren een (altijd welkome) lesonderbreking bezorgd door het toneelstuk bij ons in het juiste daglicht te plaatsen. Het stuk zou tamelijk experimenteel zijn. Dat experimentele zat hierin, dat de schrijver (Thornton Wilder) naar realiteitszin, nuchterheid streefde, door decors weg te laten, ter vermindering van dieptesuggestie.

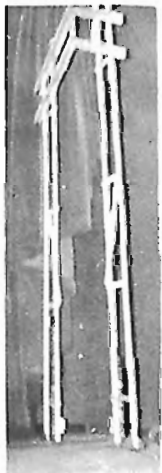
De spelers moesten spelers blijven. De illusie wordt daartoe reeds ingeperkt door het niet gebruiken van requisieten en het wegsturen van de spelers door de regisseur. Ook deze doet dus het zijne om aan alle onwerkelijkheid een einde te maken.

Ik vind het wat vreemd om terwille van de realiteit, een rol voor de regisseur in een toneelstuk te verwerken.

"De grote man achter de schermen" wordt nu voorgesteld als een kwieke vader, die zijn kinderen bij het maken van hun huiswerk helpt en hen daarna naar bed stuurt, terwijl hij nog grappig kan vertellen ook. Eigenlijk was het de bedoeling, dat het publiek intenser bij het spel betrokken zou worden. Bij de huwelijksplechtigheid bijv. hadden enkele toeschouwers zich aan de stoet kunnen toevoegen, of de zaal had "Daar komt de bruid" mee kunnen zingen. Ter voorkoming van chaos is dit niet gepropageerd.

Het gebruik van een primitief decor stamt eigenlijk uit de middeleeuwen. Een plaats werd b.v. aangegeven door een simpel bordje met de naam er op. Als een speler z'n rol had gezegd, nam hij plaats aan de kant. Er bestaat zo de mogelijkheid om verschillende scènes op verscheidene plaatsen tegelijk te laten spelen. Ik vond dit een van de boeiendste aspecten van het stuk. Ook was het mogelijk om dwars door een kippenhok te lopen, met de ellebogen in een soepbord te leunen of een schortinhoud peulvruchten langs je jurk te laten glijden, wat natuurlijk niemand heeft opgemerkt, maar waarvan de spelers zich achteraf vergenoegd rekenschap hebben gegeven. Het verschil tussen het Middeleeuws toneel en het onze is, dat wij expres primitief doen. Wij hebben de ontwikkeling van primitief naar mechanische perfectie doorgemaakt en gaan ons nu weer bezinnen op de kern van de zaak, nl. het spel - waarbij dan de relatie met het publiek niet zuiver geestelijk, maar ook daadwerkelijk moet zijn. Een eis is, dat het gegeven aan de realiteit ontleend moet zijn. Een veertig jaar geleden was dat niet nodig. Werd er in een bioscoop een cowboyfilm gedraaid, dan leefde de hele zaal mee onder het roepen van "pak hem!" e.d. De inhoud van Wilders stuk is alledaags, met tot slot een brokje filosofie. Door de mogelijkheid om met de tijd te 'schuiven' werd getoond, dat het onmogelijk is zich aan de sleur van het dagelijks leven te onttrekken; dat het gewone leven zo kleurrijk kan zijn als men het maar wil zien. Dit was een bittere ervaring van Liesbeth na haar dood.

Of het daadwerkelijk samenspel van publiek en spelers perspectieven biedt, is de vraag. Van belang hiervoor acht ik de toename van de creativiteit van het publiek. De waardering van de spelers is al voldoende belicht in de kritieken van twee kranten, die elders in dit nummer zijn afgedrukt. Wel wil ik even vermelden, dat Karin door de directeur van een amateurtoneelgezelschap werd benaderd in termen van "O schone bloem". Hij vroeg haar handtekening, opdat hij later zou kunnen bewijzen, "t altijd al gezegd te hebben". Tot slot nog een driewerf "hoera" voor dhr. Wegbrands om de originele keuze van 't stuk, de goede keuze van de spelers en voor zijn inspirerende spelleiding. - Lars Hansson.

KLEP BAF

- Hij: "GOEIE BAND hè?".
- Zij: "GEKKE VENT?, zijn HAREN zijn wat vet en hij lijkt me een beetje SAAI"
- Hij: "Die GITAREN kunnen voor mij niet genoeg LAWAAI maken. Het slagwerk kan ook wel wat HARDER".
- Zij: "Naar de KAPPER?, wat hij moet nemen is een fris BAD"
- Hij: "Een SCHAT".

Ontroerd geeft hij haar een vluchtig kusje op het voorhoofd. Hij is nog van de oude stempel (van die vluggerdjes). Hij meent zijn dame nog in een geanimeerd gesprek te moeten houden.

Stakker, wat jij moet doen, is je mond houden, net als de anderen, op de wang van je meisje.

lars hansson

TSJOEP

Terwijl ik bij de kapper mijn beurt afwachtte, zat er naast mij een iemetaatsie-blitser van om en nabij de 19. Hij was gekleed in geel-suède schoenen, een grijs-zwart gestreepte broek met wijde pijpen, en een paarachtig overhemd met een zwart-wit geblokte stropdas. Zijn voorhoofd ging schuil onder een enorme bos rood haar.

De man voor ons betaalde juist de kapper, een man van in de veertig, die zijn hele leven in deze bedompte ruimte had staan praten over het weer e. a. a. (en aanverwante artikelen). Terwijl de kapper de oogst van de man die, goedemiddag mompelend, de winkel verliet, in het luik in de vloer veegde, gaf de zo juist beschreven iemetaatsie-blitser te kennen dat hij aan de beurt was. Hij slenterde met een verveeld gezicht naar voren en ging languit in de stoel 'zitten'.

"Hoe had mijnheer het gehad willen hebben?" vroeg de kapper.

"Mijnheer had graag watergolf en een pietsie bijknippen gehad willen hebben".

De kapper negeerde deze hatelijkheid volkomen. Terwijl hij hem de witte doek omsloeg, vroeg de kapper of hij soms gisteren het ijshockey had gezien.

"Ja, nou u het zegt, maar ik heb me wel zitten opvreten zeg, emme vader ook, ma vader heb ze eigen ook zitte opvreten, dat is ook zo'n sportliefhebber als ik zelf. Maar je moet verdomme geen kleine jongen zijn zeg!"

"Ja", zei de kapper, "die kerels zullen wel flink in het schuimrubber zitten".

"Nou! alleen de maag is vrij, maar dat is ook net zo'n rutupunt, als je daar een trap tegen krijgt!" De kapper knikte meelevend.

"Ja, wat ik ook 'n mooie sport vind dat is motorcross, ik heb het persoonlijk vaak gezien, ik mag het ook graag zien, vooral de 50 en 500 cc."

"Ja", zei de kapper, "vooral de 50 en 500 cc."

"Ja, dat ding van mij is van, effe kijken, '58. Zweeds spul, waardeloos, maar zó'n motor. Ik probeer dan ook wel eens wat die kerels doen als ze met die motor springen, effe 't gas dichtdraaien, en dan meteen weer open. Kwestie van een seconde. Ja, met Pasen doe ik dat ding van mij weg. Ik kan nog ergens een ouwe Harley krijgen voor 100 ballen".

"Wou u dit nog weg hebben?" vroeg de kapper.

"Ja, dat nog wel. En doet u er dan maar een lakkere plak vet in en plak het maar goed tegen me kop aan, dan denken ze dat het kort geknipt is, maar als ik dan 's ochtends opsta, zijn ze meteen weer kwaad. Ja, als me meissie zegt: ik kan je lekkere smoel niet meer zien, dan moet ik wel hè, mag ik de kam effe?" En met de hand van een vakman voltooide hij de onvolprezen schepping van de kapper door alles weer over zijn voorhoofd te halen.

"Vindt u dat nou niet lastig?" informeerde de kapper met een zorgelijk gezicht. En, terwijl hij opstond: "Nee, ik niet, komt omdat ik zo'n hoog voorhoofd heb, maar daar kon ik niks aan doen, dat is de schuld van mijn moeder. Had ze maar moeten zorgen, dat ik niet zo'n kop had." Hij betaalde en ging weg, en terwijl hij z'n brommertje probeerde te starten, zei de kapper: "Mijnheer???"

guido van rijm 4d

COURTROEP

Na elf jaar lang als een soort gedwongen vermaakscentrum voor afstandse kleuters te hebben dienst gedaan, staat ons schoolgebouw (als men hier van gebouw mag spreken) nog steeds overeind. Alle vermetele afbraakpogingen die in de loop der jaren door leraren en leerlingen zijn ondernomen, mochten niet baten.

Alleen het glaswerk van het genoemde bouwsel bleek een stevig briesje niet te kunnen verdragen, daarom gaven veel ruiten de laatste tijd de geest. Dit feit op zich is nog zo erg niet, maar dit glaswerk viel op onze Cour tussen het overgebleven wrakhout van de banken, die daar vroeger plachten te staan. Deze rommel werd niet opgeruimd.

Kennelijk dachten de personen die verantwoordelijk zijn voor het schoonhouden van het schoolbouwsel, dat deze rommel na verloop van tijd tot ontbinding zou overgaan en vanzelf zou verdwijnen. Enige modderplassen, verwaalde proppen, stukken hout en een grote hoeveelheid glas geven de cour nu een smerig aanzien.

Dat hier niets tegen gedaan wordt, is zeer verwonderlijk, temeer als men zich de zo succesvolle antipropactie van verleden jaar nog herinnert.

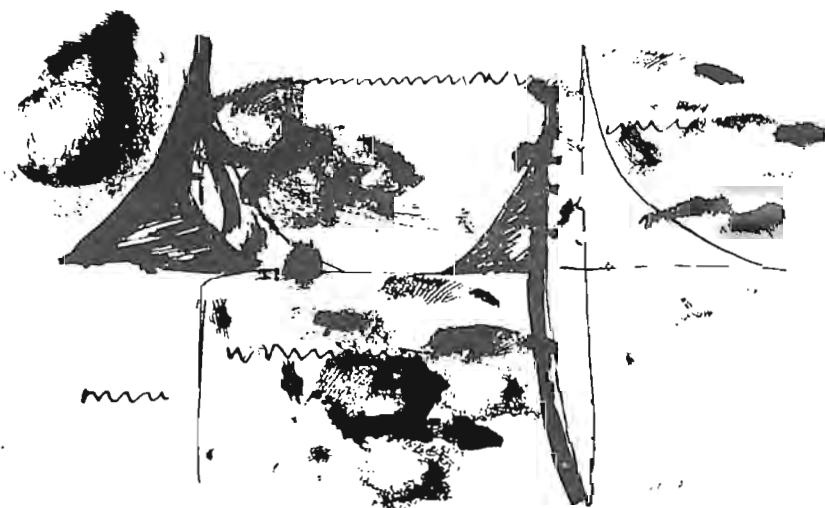
Als hier niets aan gedaan wordt, verzoek ik de leerlingen zoveel mogelijk proppen op de cour te gooien; misschien zal men dan weer gaan inzien dat er nog zo iets als een bezem en een vuilnisbak bestaat.

p. jonkergouw

Alleen
met jou
In de kamer
met jou
In de auto
met jou
Op vakantie
met jou.

Plotseling ruzie
met jou.

En nu alleen
zonder jou.
In de kamer
zonder jou
In de auto
zonder jou
alles
zonder jou.

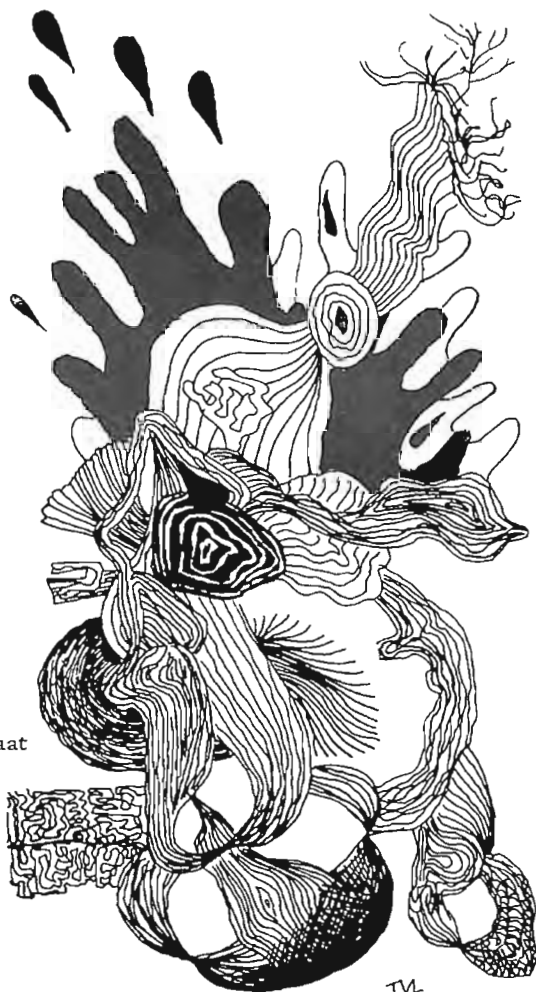

Y. T.

DE LAATSTE WANHOOP

Het is laat
de straten zijn donker
m'n voetstap klinkt luid
waar moet ik heen
Hij is weg
Ze hebben hem doodgeschoten!
het is een warme nacht
maar ik ril
ben bang
ik haat alles
wil bij hem zijn
dat kan, m'n mes
even later klinkt mijn gil over de straat
m'n laatste gedachte:
ik ga dood, maar zal bij hem zijn.

M.B. 1d

OORLOGSGEWELD

Ik voel me als een kaars
koud en verlaten
nog voel ik de klamme wind
licht uitblazend

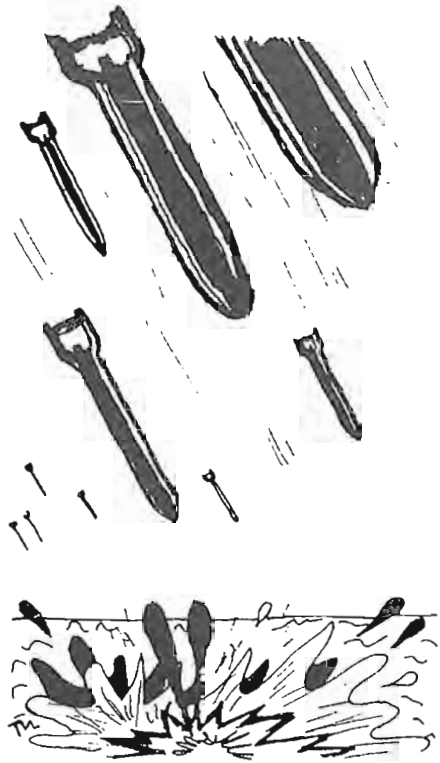
Hier lig ik vlak
ver van de wereld
seconden lijken uren,
uren, weken

Steeds blijf ik liggen
als een walmende pit
op de rand van de dood
vertrapt op het slagveld.

Gewond in de strijd,
strijd die levens verwoestte
slecht was ik geweest
zonder gevoel.

Ik hoor schieten
het bulderen van kanonnen
het ontploffen van een bom
langzaam gaat de strijd

Nu bedenk ik me
het is te laat
ik ga dood
als één van de verloren duizenden.

KRITIEK VAN EEN DIPLOMAAT

Ik zou graag mijn hart eens luchten over, naar mijn mening, onjuiste zaken die wel 'ns genoemd mogen en moeten worden.

Er is in het begin van dit schooljaar nogal wat kritiek geuit over de mentor van Bolwerk, kritiek die echter, dacht ik, volkomen ongegrond was. De heer v. Loenen zou nl. zijn stempel op Bolwerk drukken. Als er echter iemand ergens zijn stempel op drukt, is dat op de eerste plaats dhr. Verhagen, mentor van de leerlingenvereniging en verder de heer Tell, mentor van STOA.

Wie achtte het niet nodig om iets voor de lagere klassen 'die toch uiteindelijk maar een paar jaar op school zitten' te organiseren, en bemoeit zich met zaken (Bolwerk), welke hem feitelijk niets aangaan? Misschien zal iemand zeggen: de heer Siewe, maar deze krijgt er de kans niet toe, hoe graag hij het ook zou willen. Het juiste antwoord luidt echter: "de heer Verhagen". Toen de eerste TopTien georganiseerd werd - iets dat van Bolwerk uitging - stond er een persoon in vuur en vlam: "Wat heeft dat allemaal te betekenen?" De lezer mag raden wie het was. Zijn naam begint met een V.

Nu de heer Tell. Hij heeft op de derde Stoa-avond verboden het Wilhelmus te zingen; dit is - gezien zijn mentorschap - zijn goed recht, maar op de Stoa van 10 februari jl. verbood hij mij niet om 8 variaties op een bekend thema - hij wist dat het om het Wilhelmus ging - te spelen, terwijl hij hierna wel weer verbood het mee te laten zingen, iets wat ik al van te voren had afgesproken met enige leden.

Waarom mag men niet het Wilhelmus zingen - iets wat toch bij bv. een interland altijd gedaan wordt en dat toch beslist niet 'krenkend voor het koninklijke huis' mag heten - terwijl ik er wel acht variaties op mag spelen, iets dat zo het andere het is, toch veel krenkender zou moeten zijn dan het zingen ervan. Je speelt ons volkslied toch niet als een wals of als een treurmars !??

Enige tijd geleden vroeg mijnheer Tell aan klas 5e om iets voor Stoa te doen. Hij wil het programma echter wel even doorlezen. Dit is zijn goed recht, hoewel je je zou kunnen afvragen waarom hij dan niet alle programmaonderdelen van elke Stoa eerst even wil doorkijken, al was het maar om consequent te zijn. Nu krijgt hij de hoofdpunten van het programma, maar hij wil alles zien. Hij stelt geen termijn van zoveel dagen voor de Stoa wil ik het gezien hebben, maar op de dag dat de Stoa wordt gehouden, komt hij bij 5e aanzei... pardon aanzetten om het programma. Ze hebben het echter niet bij zich op een deel na, wat hij door leest. Hij wil echter alles zien; dit stuit op moeilijkheden, dus het programmapunt wordt geschrapt met het gevolg dat het bestuur van Stoa de hele avond afgelast, aangezien er op dezelfde dag geen vervangend punt kan worden versierd. Dit heeft weer lange gezichten tot gevolg, waarvan het langste gezicht wel dat van de andere spreker van die avond was, wat ik me nogal kan voorstellen.

Een vraag aan de schoolleiding: Waarom wordt het affiche van Stoa verwijderd, zonder dat hiervan de voorzitter van Stoa in kennis wordt gesteld? Hij is uiteindelijk verantwoordelijke man voor dit affiche, waaraan door de ontwerpster veel aandacht is besteed. Ik kan begrijpen, dat de schoolleiding iets tegen een bepaald woord heeft, maar leg toch in ieder geval zoveel zelfbeheersing aan de dag, het bestuur van de Stoa hiervan in kennis te stellen, al was het maar om te voorkomen, dat dit bestuur weet ik wie er op aankijkt.

Tot slot een kritische terugblik op het rektorsfeest. Als men het programma hiervan in zijn herinnering terugroept, weet men geloof ik wel waarop ik aanstuur: ik vind het nl.

om het zacht uit te drukken geen stijl, dat er voor de 1e, 2e en 3e klassers veel minder is georganiseerd dan voor de ouderen.

Inderdaad, ze mochten naar de H. Mis, waarnaar ze ongetwijfeld vurig verlangd hebben, ze hoeven dan immers niet op zondag? De meesten, overigens niet alleen van de lagere klassen, zullen van een rektorsFEEST niet veel gemerkt hebben en, hoewel ik zeer veel bewondering heb voor de spelers die het stuk op een voortreffelijke wijze ten tonele hebben gedragen, moet het me toch van het hart, dat ik de keuze van het stuk nu niet bepaald bevredigend acht. Zou het niet beter zijn een of ander blijspel op te voeren? De heer Hoving motiveerde de keuze van het stuk als volgt: "Laten we aannemen, dat een leerling zes jaar op school is. Wij willen hem dan in deze 6 jaar een gevarieerd programma geven. Een blijspel, een detective, een klassiek stuk en ook een modern stuk."

Dit is allemaal goed en wel, maar deze avond is toch een rektorsfeest, en geen toneelavond! Naar mijn mening zou het woord 'feest' ook in het programma moeten uitkomen door het opvoeren van een of ander blijspel, of een gevarieerdheid in het programma, bijv. muziek, zang, cabaret, pantomime, enz.

Getuige de reacties van vele hogere klassers is het cabaret dat opgevoerd werd ter ere van dhr. Slomp, ondanks de medewerking van ondergetekende, veel meer ingeslagen dan het toneelstuk.

Ik hoop, dat de heer Wegbrands, als hij het volgend jaar weer als regisseur zal optreden, een minder zwaar stuk zal uitkiezen, en ik ben er zeker van dat dit dan een groot succes kan worden, aangezien dit jaar toch wel is gebleken dat zijn capaciteiten als regisseur wel vermeldenswaard zijn, getuige alleen al de verslagen in twee dagbladen, die elders in dit nummer zijn gereproduceerd.

Ik hoop, dat alles wat ik op deze pagina's gezegd heb, geen kwaad bloed zal zetten bij de bekritiseerde instanties, maar dat zij dit alles zullen zien als een stap die de democratie - het volk heeft het voor het zeggen - ook op het Pius X wil bevorderen.

Met dank aan de lezer, die nu pas de bladzijde om gaat slaan,

leo plasman

Wij wensen de bezorger van "Het Parool", die zo vriendelijk was een nieuwjaarsgroet in de copybus te deponeren, de lezers van Bolwerk en alle normale individuen een aantal prettige paasdagen toe.

De bezorger(ster) van **HET**
PAROOL

wenst u een Gelukkig Nieuwjaar

Moge iedereen een goed paasrapport hebben.

Amen, pardon, redactie.

aktie = -reaktie

REACTIE OP PACIFISME

J. (Jos Koning) schrijft, dat als het merendeel van de wereldbevolking de wapens wil neerleggen, de strijdlustige minderheid gedwongen moet worden, dit ook te doen.

Hoe moet dat gebeuren? Door de oorlog die je verwerpen wilt? De monderheid, of om de dingen bij hun naam te noemen, Rusland en vooral China, zullen zich nooit bij ontwapening neerleggen. Een van de voornaamste stellingen van het communisme is immers dat de wereldbevolking bevrijd moet worden van de kapitalisten.

Met een economische blokkade gaat het ook niet. China heeft nl. de beschikking over Z. O. Azië, de "Rijstschuur van de wereld".

Bovendien, als iedereen zich schijnbaar zou ontwapenen, zou een land best nog een partijtje atoombommen en dergelijke kunnen achterhouden. De wereld is zo groot.

Dan zeg je dat er veel te zeggen is voor ontwapening van Nederland, omdat:

a) onze strijdkrachten toch een geringe omvang hebben.

Tegenwoordig gaat het echter niet meer om de omvang maar om de technische bewapening, en die is uiterst modern.

b) een eerste kernaanval niet te vermijden zou zijn door de Nato.

Deze kernaanval zou door de lucht moeten gebeuren. Op hetzelfde ogenblik dat er een raket bij Moskou opstijgt, heeft de radar hem al ontdekt. Op bases in Duitsland staan er raketten (ook Nederlandse), die hem zouden onderscheppen. Verder heeft Nederland de beschikking over 130 starfighters, elk bewapend met twee praktisch onfeilbare Sidewinders (raketten). De starfighters hebben een snelheid van 2400 km/uur en een plafond van 18 km.

c) het zou een goed voorbeeld wezen voor de andere landen.

Dacht je nu echt, dat Rusland wroeging zou krijgen wanneer zij zich niet ontwapenden en Nederland het wel deed. Het lijkt me een beetje naief.

d) de defensiekosten zouden voor iets anders kunnen worden gebruikt.

Hier zou ik het mee eens zijn, als de defensiekosten niet zorgden, dat de andere posten kunnen worden uitgegeven. Dit zijn allemaal tegenwerpingen om jouw stelling, dat Nederland zich best zou kunnen ontwapenen, te kunnen weerleggen. Volgens mij ben je 'n grote defaitist en tegelijk een grote optimist.

Voorts: wat je over de dienstplicht zegt, is heel redelijk, maar hoe moet Nederland anders aan een leger komen?

P. S. Ik was ook bij de lezing van de marine-officier en wat je daar over de Karel Doorman zei, was heel goed. Deze drijvende hoop oudroest die alleen maar geld kost, moet inderdaad worden afgeschaft. Maar och, dit gebeurt al in 1970. Wij zijn nog wát aan onze marine verschuldigd . . .

Nononono

Tien vijfdeklassers ploeteren drie uur aan een stuk, onder het genot van een kopje thee aan vijftien wiskundesommen. De wiskunde-olympiade was aan de gang. Waar een mens al geen lol in kan hebben. Eerste bij de meisjes werd A. Schouten met 11 punten. Een geweldig resultaat, waarmee ze ver boven de andere deelnemende meisjes uitstak. (We zullen niet verklappen, dat er "één meisjes" meededen).

Bij gebrek aan andere liefhebbers voor de eerste plaats werd L. Plasman eerste met 21 punten. Hij wordt met dit resultaat door de kroniekschrijver van harte gecondoleerd, aangezien er de kans bestaat, dat hij ook nog eens de finale zal moeten doorploeteren, waarin de 60 besten van deze voorronde - die over heel Nederland gehouden is - zullen moeten meedraaien. Kroniekschrijver hoopt voor hem, dat het niet zo ver zal komen.

In wezen ben ik een ivoren vol,
Wanneer ik over het groene laken rol,
Stil in mijn ivoren gedachten,
Lig ik op een stoot te wachten.

'Dan rol ik plechtig voort;
Geruisloos, zodat niemand mij hoort.
Na een botsing met een ander
Gaan wij langzaam uit elkander.

Daarna lig ik plotseling stil.
Om mij raast een rauwe wereld.
Rinkelen geld en glazen bier.
Klinkt de zinloze kreet van:
Ober daar en ober hier.

Rustig lig ik rond te kijken,
Hoe anderen zich aan drank vergrijpen
En hoe ruwe kerels, stomdronken
Van tafel tot tafel bonken.

Gelukkig ben ik niet als hen
Gelukkig dat ik beter ben,
Zodat ik rustig - rond en fijn
Een biljartbal kan zijn.

iMPRESSIE VAN 'N **B**ILJARTBAL

- 20-2-67 De plannen voor het houden van een tentoonstelling van het werk van leerlingen van het Pius X Lyceum worden officieel bekend gemaakt. Frank staat in zijn hempie!
- 23-2-67 "Volgens mij moet een leraar uitgerust zijn met de scherpte van een genie en de kracht van een wortelaar". Tot deze wijze uitspraak kwam dhr. Groen na het uitvegen van het bord.
- 25-2-67 De hele school mag naar de H. Mis en de drie hoogste klassen mogen daarna luisteren naar drie toespraken, een speech, twee redevoeringen, twee dankwoorden, drie piano's, een stuk of wat zangers, zangeressen, toneelspelers en andere lolbroeken, en naar de heer Wegbrands.
- 26-2-67 De drie hoogste klassen mogen naar "Het Stadje" en wachten tevergeefs op een openingswoord door Frank. Maar die kon zich toch niet in z'n hempie vertonen?!
- 27-2-67 Dezelfden gaan naar het bal, waar ze hebben laten zien hoe goed ze kunnen twisten (leuk voor later met je echtgenoot) en shaken (zo'n shaker is altijd wel handig bij het huishouden).
De lagere klassen gaan naar "Het Stadje" en wachten ook tevergeefs op Fr. Zou hij nu nóg in zijn hempie staan?
- 28-2-67 De lagere klassers komen, zonder hun huiswerk te hebben gemaakt, op school. Zij die strafwerk hadden, hadden pech. Dit werd namelijk de vorige avond niét kwijtgescholden; arme Jan, Marietje, Erik, Piet, Marjan, Tom en die 98 anderen.
- 1-3-67 Er wordt gelukkig geen toto georganiseerd. Gevolg: 2-2.
- 3-3-67 Drs. Meijer wordt betrappt op een kist appels. Appels ... je wordt er slank van!
- 4-3-67 De VW van dhr. Siewe heeft panne - pech! Gelukkig verleent de heer de Nijs geestelijke en automobiele bijstand. Wist de heer Siewe, dat de ANWB een zeer voordelige cursus 'pech onderweg' geeft ???
- 7-3-67 De heer v. Loenen houdt een razzia op de kleine cour. Wil hij een volgende keer - behalve de vierde klassers - ook de op de cour liggende glasscherven meenemen?
- 8-3-67 Er wordt weer geen toto georganiseerd. Als Soetekouw zich niet in het doel vergist had, had Ajax vandaag de halve finales in de Europa-Cup bereikt.
- 15-3-67 Er wordt ... geen TopTien georganiseerd. Leve Beethoven!
- 22-3-67 BOLWERK komt alweer uit; wat een stelletje idealisten! Leve de koningin!

Voor de Junioren

Jeugdige heren
van 2 tot 16 jaar

Van Baerlestraat 10
telefoon: 73.34.40

The Society Shop

AMSTERDAM

HEREN- EN JONGENSKLEDING

Voor de Senoren

Van Baerlestraat 10
hk. P.C.Hoofdstraat
telefoon: 79.12.53

BANDRECORDERS

TELEVISIE - HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN - WASMACHINES

PLATENSPELERS

POSTJESWEG 69-77

JAN TOOROPSTRAAT 73-75

Dejo

TELEFOON 8 4974

TELEFOON 13 5678

RADIO - VERLICHTING - ELEKTR. APPARATEN - KOELKASTEN

Speciaal voor leerlingen van L.O.-, M.U.L.O.- en V.H.M.O.-scholen

BIJLESSEN IN:
(desgewenst aan huis)

REKENEN - WISKUNDE
NATUUR- EN SCHEIKUNDE

JAC. JANSEN

POSTBUS 1563

AMSTERDAM

Succes door energie!

HANDELSOPLEIDING
DINKGREVE
WILLEMSPARKWEG 31
AMSTERDAM-ZUID
TELEFOON 71 2404

Handelsopleiding

H. J. B. Dinkgreve

Boekhouden M.O. - S.P.D. - M.B.A. - Praktijk-
diploma's Boekhouden en talen. Typen en Steno
Middenstandsdiploma (officiële I.M.O. opleiding)

Lid V.D.P.I.H.

Lesadressen: Willemsparkweg 31 - Da Costakade 102
Jan de Louterstraat 40, Sloterveer

PIUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1994
WETT. G.E.D.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (020) 24 74 88*
ONDER DE GALERIJ (2 LUNEN)

DE BOEKENLEVERANCIER VAN HET PIUS X LYCEUM